

— 'Επι τέλους ποίκ είνε;

— Καλά - καλά δὲν τὴν γνωρίζω, μοὶ τὴν ἐσύστησεν ἡ ἑκφλωρεντίας μαρκηστά Ροσαλένοι, γνωρίζω ὅτι εἶνε πλουσίας, ώραιας καὶ χαριεστάτη. Ψυχολογήσατε ἐπ' αὐτῆς.

— 'Εγώ, κυρία Παύλα, δὲν εἴμαι μυθοιστοριγράφος καὶ αἱ ψυχολογικαὶ σπουδαὶ δὲν μὲν ἔνδιαφέρουν. Σᾶς ἔξομολογοῦμαι ὅτι ἡ ἐντολή σας δὲν μοὶ εἶνε τόσον εὐχάριστος . . . καὶ ποῦ κατοικεῖ ἡ κυρία;

— 'Η Βάνδα Βενακίν κατοικεῖ εἰς τὴν ὁδὸν Καρμελίταν, τὸ πρῶτον μέγαρον δεξιά, πλησίον τῆς πλατείας Κορβέντο· πηγαίνετε αὔριον τὸ ἑσπέρας.

— 'Η κυρία Παύλα ἐν τούτοις εἶχε φθάσει πρὸ τῆς θύρας τῆς οἰκίας της.

— 'Επαναβλεπόμεθα, εἶπεν αἴφνης σταματήσασα.

— Χαίρετε, ἀπεκρίθη ὁ Μάριος ὑποκλίνας, ὅπως ἀσπασθῇ τὴν ώραιάν χειροκτιοφόρον χειρὶς της.

— 'Η κυρία ἐθεώρησεν ἐπὶ στιγμὴν τὸν φίλον της καὶ ἐπρόσθεσε γελῶσα:

— Προσέξατε μήπως ἐρωτευθῆτε τὴν Βάνδαν.

— "Α, μὴ φοβεῖσθε! ἀνεφώνησεν ὁ Μάριος.

Εἰτα δὲ διέρωτοτρόπου κινήσεως :

— "Ολός ὁ κόσμος γνωρίζει ὅτι σᾶς ἀγαπῶ.

— Μὴ μὲν κάμνετε δὲν νὰ γελῶ τόσον. "Ολος ὁ κόσμος γνωρίζει ὅτι εἰσαὶ παιδίον, ὅτι ἕγω εἴμαι τεσσαράκοντα ἑτῶν καὶ ὅτι ἥρμοζε καλλιστα νὰ εἰσαὶ τέκνον μου . . . Χαίρετε!

* *

Τὴν ἐπομένην ἑσπέραν ὁ Μάριος, ἀν καὶ κακοδιάθετος, ἐπορεύθη εἰς τὸ μέγαρον τῆς Βάνδας. 'Ο ὑπηρέτης τὸν εἰσήγαγεν ἐν εύρυτάτῃ αἰθούσῃ, λαμπρῶς πεφωταγωγημένῃ καὶ πλήρει δροσερῶν ἀνθέων ... Οὐδεὶς ὑπῆρχεν ἔκει. Τὸν εἰσήγαγε κατόπιν εἰς μικρότεραν αἰθούσαν, ἀλλὰ καὶ ἔκει οὐδεὶς ὑπῆρχεν... 'Ο Μάριος περιέμενεν ἐνεὸς καὶ ἐρωτῶν ἀκατότον, τί τάχα ἐδήλου τοσαύτη μεγαλοπρέπεια φωτὸς καὶ ἀνθέων ἐν τῇ εύρυτάτῃ, ἀλλὰ καὶ ἐρήμῳ ἔκεινῃ αἰθούσῃ. Περιέφερε τὸ βλέμμα ἐπὶ τῶν ἐπίπλων, τῶν ἀπαστραπτόντων ἐκ λεπτοτάτων χρωματισμῶν, ἐπὶ τῶν κυματίζοντων μεταξίνων παραπετασμάτων.

Πανταχοῦ ἀνέπνεεν ἐλαφρὸν ἄρωμα.

— Πολὺ ώραια, ἐψιθύρισεν.

— Επὶ τοῦ ἀναλογίου τοῦ ἡνεῳγμένου κλειδοκυμβάλου, ὑπῆρχε μουσικὴ τοῦ Βοΐτο, ἐπὶ χαμηλῆς δὲ τραπέζης, γερμανικὸν βιβλίον, κομψὸς ἐξ ὀστράκου χειλώντης κοπτήρ καὶ λησμονηθεὶς δάκτυλος.

— 'Ο Μάριος ἔλαβε τὸν δάκτυλον, ἀλλ' οὐδὲ εἰς τὸν μικρὸν αὐτοῦ δάκτυλον εἰσῆρχετο.

— Εμειδίασεν. Οὐδεὶς ἥρχετο· ἥρξατο νὰ φυλλομετρῷ τὸ γερμανικὸν βιβλίον, κατόπιν ἔξετύλιξε τὸν χάρτινον κύλινδρον, ἐφ' οὐ ἥτο γεγραμμένη ἡ μουσικὴ, ἦν δὲ διδοῖς ἔκόμιζε, καὶ ταχεῖς σκέψις διῆλθε

τοῦ νοῦ του . . . τὸ κλειδοκύμβαλον τὸν εἰλκυεν.

— Εδίστασεν, ἐνόμισεν ὅτι ἥκουσε ψιθυρισμόν, ἀλλὰ τίποτε . . . ἀπεφάσισε.

— Ενόμιζε τις ὅτι τὸ κλειδοκύμβαλον ἐξερργνύετο εἰς γέλωτα, ὃ δὲ γέλως ἐκεῖνος ἀπωλέσθη ἐν τῷ θορύβῳ κακεντρεχεσάτων εἰρωνειῶν. 'Ο Μάριος παρεσύρετο ὑπὸ τῆς χαριεστάτης καὶ πρωτοτύπου ἐκείνης μουσικῆς συνθέσεως, ἥτις ἥτο πονηρὰ σκιαγραφία, θρίαμβος σκοτεινῆς θεότητος, ἢ μᾶλλον εἰπεῖν παράδοξος καὶ μαγευτικὴ ἀποκάλυψις τοῦ κακοῦ.

— 'Ο Μάριος ἐλησμονεῖτο . . . αἴφνης ἥγειρε τὸ βλέμμα. Τὸ πρὸ αὐτοῦ κατοπτρὸν ἀντανέκλα φαιδρὸν καὶ κομψὴν γυναικὸς μορφήν, ισταμένης ὅρθιας πλησίον τοῦ μεταξίνου παραπετάσματος.

— Η μουσικὴ ἔπαυσε καὶ ὁ νέος ἐστράφη τεταραγμένος.

— 'Η Βάνδα ἐμειδία.

— Εὔγε! ἀνεφώνησεν, αὐτὸς ὁ στεναγμὸς τῆς κολάσεως μοὶ ἀρέσκει.

— Στεναγμὸς κολάσεως; πολὺ ὅρθιος εἶπεν. 'Αλλ' ὅποια παραδείσιος πνοὴ ἥτο αὕτη! 'Ψυλή, ξανθή, ώραιά, κατάλευκα ἐνδεδυμένη, μὲ γυμνὸν τὸ στῆθος καὶ τοὺς βραχίονας, μὲ τοὺς ἀδάμαντας περὶ τὸν λαιμόν, ἐπὶ τῆς κεφαλῆς καὶ τῆς ἐσθῆτος . . .

— 'Η κυρία ἐξηκολούθει νεύουσα πρὸς τὸν Μάριον νὰ καθήσῃ.

— Μοὶ ἐφέρατε τὴν Καβότα καὶ εὐηρεστήθητε νὰ μοὶ παρασχήτε τὴν εὐχαριστησίσιν νὰ τὴν ἀκροασθῶ ἐκ νέου; εὐχαριστῶ. 'Ο κύριος ὄνομάζεται . . .

— Μάριος Δὲ-Σαλαζάρ.

— Οι Δὲ-Σαλαζάρ εἶνε ισπανικῆς καταγωγῆς, δὲν εἶνε ἀληθές;

— Μάλιστα, κυρία . . .

— Ήθέλησε νὰ προσθέσῃ καὶ τι ἀλλο, πλὴν δὲν τὸ κατόρθωσεν.

— Επειθύμησεν αἴφνης ν' ἀναχωρήσῃ, ἔκαμε δὲ μάλιστα ἀπότομον κίνησιν· ἐν τῇ μυροέσση ἔκεινη ἀτμοσφαίρᾳ, ἐστενοχωρεῖτο, ώραιά. 'Η Βάνδα τὸν ἐθεώρει ἔκθαμβος.

— Εκτακτὸν βλέμμα, σπανία ώραιότης, κατατομὴ εὐθεῖα, ἐντελής, καὶ ταυτοχρόνως πονηρὸν πρόσωπον μὲ μεγάλους κυανοῦς ὄφθαλμούς, ἐπὶ τοῦ βλέμματος δὲ σταταῖς ἔκφρασις, φευγαλέα καὶ ἀκτάσχετος.

— Αἴφνης οἱ ὄφθαλμοι τῆς ἀνέλαμψκην εἰρωνικῶς. 'Ισως ἐνόντες τὴν ταραχήν του καὶ ἥγειρη ταχέως, ἔλαβε σιγάρα, ἀτινα προσέφερεν εἰς τὸν Μάριον λέγουσα:

— Βεβαίως καπνίζεις . . .

— "Εχομεν καὶ ἐνικὸν τόσον ταχέως . . .

— Καὶ δῦμας δὲν τὴν ἡνόντεν, ἐὰν δὲ τὸ αὐθιδεῖς ἔκεινο στόμα τῷ ωμίλει μετὰ περισσοτέρας οἰκειότητος ποσῶς δὲν θάλασσας.

— Εκείνη ἐκάπνιζεν ἀπλήστως καὶ φυσικότατα διὰ ἀνήρ. 'Εκάπνιζε μὲ κεκλιμένην πρὸς τὰ ὄπίσω τὴν κεφαλήν, ἀποκεκλιμένον ἔχουσα τὸν λαιμόν, ἐφ' οὐ οἱ ἀδάμαντες ἔρριπτον φωτεινὰς γραμμάτες.

— 'Ο Μάριος τὴν παρεπήρει δάκνων τὸ

σθεσθὲν σιγάρον, ἀλλ' αἴφνης διῆλθε τοῦ νοῦ του τὸ μειδίαμα τῆς Παύλας καὶ ἀνεμήσθη τῶν λόγων της:

— 'Προσέξατε μήπως ἐρωτευθῆτε τὴν Βάνδαν.

[Ἔπειται τὸ τέλος].

ΕΙΣ ΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΩΝ ΕΚΛΕΚΤΩΝ ΜΥΘΟΙΣΤΟΡΗΜΑΤΩΝ ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ ΤΑ ΕΞΗΣ ΒΙΒΛΙΑ:

[Αἱ ἐν παρενθέσει τιμαὶ σημαιοῦνται χάριν τῶν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ τῷ ἔξωτερῷ ἐπιθυμούντων νὰ ἀποκτήσωσιν αὐτά, ἐλεύθερα ταχυδρομικῶν τελῶν].

— 'Ελπινή έθιμα Κωνσταντινουπόλεως, πρωτότυπος κοινωνικὴ μυθιστορία ὑπὸ 'Επαμεινάνδα Κυριακίδου . . . δρ. 5 (5,30)

— 'Τὸ Μυστήριον τοῦ Σκελετοῦ', μυθιστορία Γεωργίου Πραδέλ· . . . δρ. 5 (5,30)

— 'Ο 'Αγνωστος τῆς Βελλεθίλης', μυθιστορία Π. Ζαχόν· . . . δρ. 2,50 (2,70)

— 'Ο 'Ιππότης Μάτιος', μυθιστορία Ponson de Terrail· . . . δραχ. 2,50 (2,70).

— 'Η διδασκάλισσα', μυθιστορία Εὐγενείου Σύνη· . . . δραχ. 3 (3,20)

— 'Τὸ διάμεσον Φρέσχη', μυθιστορία Pierre Sales· . . . δραχ. 1 (1,10.)

— 'Τὰ γάλια μας', μυθιστορία Π. Λαζαρίδου ἡθοποιοῦ· . . . λ. 70 (80)

— 'Τὰ Ἀπόκρυφα τῶν Ινδῶν', μυθιστορία Ξανθίε - δε - Μοντεπέν (τόμ. 2) . . . δρ. 3 (3,30)

— 'Ο παπᾶ - Κωνσταντίνος', μυθιστορία Αλεξάνδρου· . . . δρ. 1,50 (1,70)

— 'Η Ἀδελφοῦλα', μυθιστορία Ε. Μαλώ (τόμοι 2) . . . δρ. 2,50 (2,80)

— 'Τοχιῶν Συμβάν', διήγημα πρωτότυπον, ὑπὸ Δεωνίδα Π. Κανελλοπούλου· . . . δρ. 1 (1,10)

— 'Τὰ Γερεψά τῶν Παρισίων', μυθιστορία Pierre Zaccone· . . . δρ. 4 (4,20)

— 'Η Γυναικες, τὰ Χαρτιά καὶ τὸ Κρασί', μυθιστορία Paul de Cock, μετάφρασις Κλεάνθους N. Τριανταφύλλου . . . Δρ. 1 (1,20)

— 'Τὰ Ἀπόκρυφα τῆς Μασσαλίας', μυθιστορία Αιμιλίου Ζολά . . . Δρ. 3 (3,30)

— Ποιήματα Αθανασίου Χρηστοπούλου λεπ. 50 (50)

— 'Σολωμός' . . . » 50 (60)

— 'Βηλαρζ' . . . » 50 (60)

— 'Μαρία 'Αντωνίέττα', ὑπὸ Γ. Ράμα, τραγικὸν ιστορικὸν μελόδραμα εἰς 4 πράξεις, μελοποιηθὲν ὑπὸ τοῦ ζωντανού Χρηστοπούλου λεπ. 50 (50)

— 'Μία ἡμέρα ἐν Μαδέρα', μυθιστορία Παύλου Μαντεγάτσα, δραχ. . . . 1,50 (1,60).

— 'Οι Μελόνυμφαι τῆς Σπιτζεργής', μυθιστορία Αιμιλίου Ρισούδηρ (τόμοι 2) δρ. 7 (7,50)

— 'Η Ἡρώις τῆς Ηλληνικῆς 'Επαναστάσεως', μυθιστορία Στεφάνου Θ. Ξένου, εἰς δύο ὄγκωδεις τόμους· . . . Δρ. 4 [4 4,50]

— 'Ο Γιάννης', μυθιστορία Paul de Cock μετάφρασις Κλεάνθους N. Τριανταφύλλου δρ. 2 [2,20]

— 'Τὰ Δούριμα τῶν Παρισίων', μυθιστορία Ponson-De-Terrail, τόμοι ὄγκωδεις 3 Δρ. 6 (7)

— 'Αἱ Φύλακες τοῦ Θησαυροῦ', μυθιστορία 'Εμμ. Φούζαλες' . . . Δρ. 1,50 (1,70)

— 'Αἱ Νύκτες τοῦ Βουλεβάρτου', μυθιστορία Pierre Zaccone (τόμοι δύο) . . . Δρ. 3 (3,30)

— 'Αἱ Κατακόμβαι τῆς Ιούλλης', μυθιστορία H. Émile Chevalier . . . Δρ. 4,50 (1,70)